

Ajuntament
d'Olesa de Montserrat

SOLUCIONARI

PROVA 1 - TEÒRICA

CONEIXEMENTS PROFESSIONALS

DNI:	
Qualificació:	Data:

Consisteix a respondre per escrit, en el termini màxim de 60 minuts, un qüestionari que consta de 4 preguntes curtes relacionades amb el contingut de les matèries relatives a les funcions descrites a l'article 3 del Reial decret 128/2018, de 16 de març, pel qual es regula el règim jurídic dels funcionaris d'Administració Local amb habilitació de caràcter nacional.

La puntuació màxima d'aquesta prova és de 20 punts, essent necessària una puntuació mínima de 10 punts per a la seva superació. La valoració de cada resposta correcta serà com a màxim de 5 punts.

Pregunta 1. Classes de Béns dels ens locals. (5 punts)

Els béns i drets que integren el patrimoni dels ens locals poden ser de domini públic o demaniais, comunals i de domini privat o patrimonials. **(2 PUNTS)**

Són béns i drets de domini públic o demaniais els que, sent de titularitat pública, estan afectats a l'ús general o al servei públic, així com aquells als quals una llei atorga expressament el caràcter demanial (art. 5.1 LPAP).

Entre els béns i drets de domini públic podem distingir els de servei públic i els d'ús general o públic:

- ✓ Són béns de servei públic, els immobles propietat de l'ens local on té la seva seu la corporació i aquells en què s'allotgen els seus òrgans i serveis. També ho són, en general, tots aquells béns directament destinats a la prestació de serveis públics o administratius, com ara els escorxadors, mercats, llotges, hospitals, hospicis, museus, muntanyes catalogades, escoles, cementiris, elements de transport, piscines i camps d'esport, etc.
- ✓ Són béns d'ús general o públic, aquells béns destinats a ser utilitzats directament pels particulars, la conservació i la policia dels quals siguin competència de l'ens local, com ara les carreteres, camins, places, carrers, passeigs, parcs, aigües de fonts i estanys, ponts, i altres obres públiques d'aprofitament o utilització generals.

(1 PUNT)

Són béns comunals aquells que sent de domini públic, el seu aprofitament correspon al comú dels veïns. Els aprofitaments comunals només es donen en l'esfera municipal. Es tracta d'un aprofitament que es limita als veïns del municipi. **(1 PUNT)**

**Ajuntament
d'Olesa de Montserrat**

Els béns i drets de domini privat o patrimonials són els que, sent de titularitat de les administracions públiques, no tinguin el caràcter de domini públic o demanials (art. 7.1 LPAP).

Els béns del domini privat o patrimonials, poden incloure una àmplia gamma d'actius i propietats, com ara terrenys, edificis, habitatges, vehicles, inversions financeres, béns mobles, entre d'altres. Aquests béns són adquirits i posseïts per persones físiques o jurídiques en exercici dels seus drets de propietat privada.

(1 PUNT)

Pregunta 2. Classes de sessions de l'òrgan plenari i quòrum de votació. (5punts)

El ple, com els altres òrgans col·legiats, pot celebrar diferents tipus de sessions per adoptar els seus acords i exercir les seves competències, que es qualifiquen d'ordinàries o d'extraordinàries en funció de la periodicitat i, en conseqüència, en funció que tinguin per objecte tractar i decidir les qüestions que durant un determinat període s'hagin suscitat en la corporació i requereixin un pronunciament del ple, o les qüestions que se suscitin durant el període que va de sessió a sessió i requereixin un pronunciament que no es pugui demorar fins a la sessió ordinària corresponent.

les sessions del ple es poden classificar de la manera següent:

Sessions de caràcter ordinari

Són ordinàries les sessions del ple que se celebrin d'acord amb la periodicitat preestablerta per aquest òrgan a l'inici del mandat i, més concretament, dintre dels 30 dies següents a la data que s'hagi constituït la corporació.

Aquesta periodicitat preestablerta, que es pot modificar al llarg del mandat corporatiu mitjançant acord adoptat pel mateix òrgan, està sotmesa a uns mínims que es troben definits en la legislació bàsica per l'article 46.2 de la LBRL i en la legislació autonòmica per l'article 98.a del TRLMC, i es fonamenta en la necessitat de garantir els drets de participació política dels representants locals, sens perjudici de la potestat d'autoorganització municipal, que permet als ajuntaments determinar tant les dates de celebració, com la periodicitat d'aquestes sessions ordinàries. En aquest aspecte hem de dir que els drets dels electes s'han vist enfortits amb la modificació que es va operar en aquest precepte de la LBRL a partir de la Llei 11/1999, de 21 d'abril, resultant del denominat Pacte local, ja que l'objecte de la reforma descansava de fet en la necessitat de reforçar el règim de funcionament d'aquest òrgan de govern municipal i de facilitar la participació política de tots els membres de la corporació.

En virtut d'aquestes determinacions, el ple ha de celebrar sessions ordinàries en les dates, siguin o no festives, que a aquest efecte determini el ple corporatiu, però amb la periodicitat mínima següent:

- Cada mes, els ajuntaments de més de 20.000 habitants i les diputacions provincials.
- Cada dos mesos, els ajuntaments la població dels quals es trobi entre 5.001 i 20.000 habitants.
- Cada tres mesos, els ajuntaments de fins a 5.000 habitants.

Ajuntament d'Olesa de Montserrat

Aquesta periodicitat mínima, com és clarament apreciable, obliga que els plens dels ajuntaments de més de 20.000 habitants i de les diputacions celebrin sessions ordinàries, fins i tot, el mes d'agost, el que ha motivat que nombrosos reglaments orgànics actuals continguin algunes determinacions en relació amb aquesta qüestió, a fi d'intentar fer compatibles les garanties dels membres de la corporació relatives al dret a la participació política amb l'eficàcia municipal, en establir la possibilitat que els seus presidents siguin habilitats pel mateix ple en l'acord pel qual s'estableixi el règim de sessions, per suspendre la sessió ordinària corresponent al mes d'agost, com a conseqüència de les vacances d'estiu, quan això no menyscabi la gestió dels assumptes locals, així com per posposar o avançar la celebració de les restants sessions ordinàries, dintre del mateix mes de la data prevista per a la seva celebració, quan el dia fixat sigui festiu o es trobi inclòs dintre d'un període de vacances.

Tot i que la norma no ho declara expressament, és general la interpretació que entén que cal ser a la població de ple dret del municipi al principi del mandat, sense que afectin la periodicitat de les sessions les posteriors variacions que s'hi produeixin, encara que situïn el municipi en un tram de població diferent.

Quant al caràcter laboral o festiu del dia de celebració del ple o de qualsevol altre òrgan local, la legislació no diu res, i encara que hi hagi tota una tradició de celebrar les sessions en dies hàbils, a vegades, especialment respecte de les de caràcter extraordinari, i si són urgents, cal celebrar-les en festiu, possibilitat no vetada per la jurisprudència, que deixa llibertat d'acció a la potestat d'autoorganització local, excepte que hi hagi una determinació legal expressa en contrari, com succeeix amb les sessions per debatre una moció de censura, ja que en aquest cas la LOREG estableix un termini de dies hàbils.

La manca de convocatòria de les sessions ordinàries del ple suposa la vulneració del dret de participació política dels restants membres electes i és plenament revisable per la jurisdicció contenciosa administrativa, fins i tot a través del procediment especial de protecció dels drets fonamentals.

En l'ordre del dia de les sessions ordinàries s'hà d'incloure, si escau, el punt corresponent a l'aprovació de l'acta de la sessió o sessions anteriors i un apartat corresponent a la part de control del ple, en els termes establerts per l'article 46.2.i de la LBRL i 98.e del TRLMC, i s'hi poden debatre i votar no sols els assumptes que conformin l'ordre del dia, sinó també, a diferència del que ocorre amb les sessions extraordinàries, tots els altres assumptes que, per raons d'urgència, així ho requereixin, tant a proposta de la presidència com a proposta d'una quarta part dels seus membres o d'algun dels portaveus dels diferents grups polítics locals, sempre que tal urgència sigui sotmesa a votació amb caràcter previ al debat i la votació, i aquesta, d'acord amb el que disposa l'article 103.3 del TRLMC, sigui aprovada per majoria absoluta. En aquest cas, lògicament, quan la proposta es presenta en el ple l'apreciació de la urgència eximeix del tràmit de dictamen o informe de la comissió informativa corresponent.

Segons l'article 91.4 del ROF, aplicable únicament amb caràcter supletori si no hi ha una determinació expressa del reglament orgànic, la declaració d'urgència ha de tenir lloc un cop ha conclòs l'examen dels assumptes inclosos en l'ordre del dia i amb caràcter previ a l'inici del capítol de precs i preguntes, actualment referit a la part de la sessió dedicada al control dels altres òrgans de la corporació a què es refereix l'article 46.2.i de la LBRL.

Ajuntament
d'Olesa de Montserrat

(2 PUNTS)

Sessions de caràcter extraordinari

Per contra, les sessions del ple es consideren extraordinàries quan no se celebren d'acord amb un calendari prèviament establert, subjecte a una periodicitat predeterminada, sinó que obeeixin a la necessitat de tractar assumptes determinats que no es puguin demorar fins a la següent sessió ordinària, i per això la convocatòria ha de ser motivada.

En les sessions extraordinàries no es poden adoptar acords sobre temes no inclosos en l'ordre del dia, per prohibició expressa dels articles 48.2 del TRRL i 103.4 del TRLMC, ni pot figurar en l'ordre del dia la part de control per debatre o formular les mocions, els precs i les preguntes per part dels grups polítics locals a què es refereix l'article 46.2.i de la LBRL, doncs aquest precepte les circumscriu únicament a les sessions ordinàries.

Les sessions extraordinàries han de ser convocades pel president o la presidenta de l'ens local, bé en virtut de la seva iniciativa o bé a sol·licitud d'una quarta part, com a mínim, del nombre legal de membres de la corporació, com a manifestació del seu dret de participació política. En aquest últim cas, els membres electes proponent l'han de sol·licitar mitjançant un escrit degudament signat per tots ells, on es motivi la necessitat de la seva celebració, els punts a incloure en l'ordre del dia i el text de les propostes dels acords que es pretenguin adoptar, amb la limitació que cap membre electe pot subscriure més de tres sol·licituds d'aquesta naturalesa a l'any.

A aquests efectes, no són computables les sol·licituds de sessions plenàries que, per les raons que siguin, no arribin a ser convocades.

En la convocatòria de les sessions plenàries de caràcter extraordinari a iniciativa dels membres electes, el president o la presidenta de la corporació exerceix una competència estrictament reglada, per la qual cosa la incorporació d'altres punts nous, diferents dels proposats pels sol·licitants, requereix la seva autorització expressa.

En els supòsits que la convocatòria es produeix a petició de la quarta part dels membres electes, l'article 48 del TRRL, amb caràcter de norma bàsica, imposa a la presidència l'obligació de convocar la sessió corresponent dintre dels quatre dies següents, i no es pot demorar més de quinze dies, segons el que disposa l'article 46.2 de la LBRL.

No obstant això, l'entorpiment de l'exercici d'aquest dret per part d'alguns presidents que negaven la convocatòria, va motivar que l'any 1999 es modifiqués la LBRL per incorporar un sistema de convocatòria automàtica de les sessions plenàries instades pels membres electes, a fi que quan el president o la presidenta de la corporació no convoqui el ple extraordinari sol·licitat per aquests per celebrar-lo dintre dels quinze dies següents, restés automàticament convocat per a les 12 hores del desè dia hàbil següent al de la finalització d'aquest termini, circumstància que, per evidents raons de seguretat jurídica, ha de ser notificada pel secretari o la secretària de la corporació a tots els membres l'endemà de la finalització del termini legalment establert perquè el ple s'hagués celebrat originàriament.

En aquests casos és indiferent que la presidència o qui legalment la substitueixi assisteixin o no a la sessió, doncs en aquests supòsits, per imperatiu legal, el ple queda vàlidament constituït amb la presència mínima d'un terç del nombre legal dels seus membres, sempre que no sigui inferior a tres, i l'assistència del secretari o la secretària de la corporació o de

Ajuntament d'Olesa de Montserrat

qui legalment el substitueixi, sota la presidència del membre de la corporació de major edat entre els presents a l'acte.

Aquestes noves determinacions legislatives, en la nostra opinió, no són prou precises, en no preveure les conseqüències que puguin derivar-se de les sol·licituds que no compleixin els requisits legalment establerts o que proposin la celebració de sessions plenàries respecte d'assumptes que desbordin la competència de l'ens local o l'expressament atribuïda al ple. Entenem que quan l'escrit de petició no compleix els requisits formals assenyalats pel legislador o el ple fos incompetent per debatre la totalitat dels assumptes que configuren l'ordre del dia proposat pels membres electes, hi ha d'haver la possibilitat que la presidència, mitjançant resolució motivada notificada a les persones interessades, denegui tal petició, sens perjudici que aquesta pugui ser recorreguda per les persones interessades davant la jurisdicció contenciosa administrativa, que, en la nostra opinió, hauria de neutralitzar la convocatòria automàtica del ple extraordinari, perquè no es donen els requisits legalment exigits perquè pugui ser vàlidament celebrat.

En canvi, quan dels assumptes proposats solament algun excedeix la competència municipal o la competència del ple, la presidència ha de quedar únicament facultada per dictar una resolució motivada, que ha de notificar als sol·licitants, i denegar parcialment la sol·licitud en allò que es refereix, únicament i exclusivament, a aquest extrem, però mantenint l'obligació de convocar el ple corresponent i la possibilitat de l'eventual convocatòria automàtica per ministeri de la llei, respecte dels restants punts de l'ordre del dia proposat.

Un altre problema que se sol plantejar en relació amb la convocatòria de sessions plenàries a instància dels membres electes, és el fet que, normalment, l'ordre del dia d'aquestes sessions està configurat per assumptes que no han estat dictaminats prèviament per la comissió informativa corresponent, malgrat que constitueix un requisit necessari de validesa, encara que res no obsta perquè, un cop aportades les corresponents proposicions o propostes d'acord, a instàncies de la presidència, se'ls doni el tràmit corresponent amb caràcter previ a la celebració del ple.

(2 PUNTS)

Sessions extraordinàries de caràcter urgent

Són sessions urgents les sessions convocades per la presidència amb caràcter extraordinari, normalment, a iniciativa del mateix president o presidenta, encara que res no obsta perquè també es puguin convocar sessions extraordinàries i urgents a instància d'una quarta part dels membres electes, que tenen per finalitat el debat i la votació d'assumptes que, per raó de la seva urgència degudament motivada, ni poden esperar a la celebració del ple ordinari, ni tampoc a convocar una sessió extraordinària amb l'antelació legalment requerida de dos dies abans de la celebració. En aquests casos, no es requereix cap termini concret entre la convocatòria i la celebració de la sessió, sempre que es disposi del temps suficient per notificar la convocatòria a tots els membres de la corporació.

No obstant això, a l'empara del que disposa l'article 26.3 de la ja derogada LRJPAC, el Tribunal Suprem va admetre la validesa de la constitució d'un òrgan col·legiat quan, no havent-se complert els requisits de convocatòria, estaven reunits tots els membres i així ho havien acordat per unanimitat. Aquesta solució, encara que és cert que es basava en un precepte legal que, conformement determinava la LRJPAC i determina actualment LRJAP,

**Ajuntament
d'Olesa de Montserrat**

no era aplicable directament, ja que els preceptes d'aquestes normes relatius als òrgans col·legiats no són aplicables ni al ple ni a la junta de govern dels ens locals, sense cap dubte es considera que aquest precepte tenia una aplicació supletòria, davant el silenci que respecte d'aquesta qüestió es produeix en la legislació de règim local bàsica i autonòmica, i això a fi de no causar indefensió a cap membre de la corporació, ni vulnerar les seves garanties, ja que es tractava d'un supòsit en què tal celebració s'havia decidit per unanimitat dels membres de l'òrgan, especialment tenint en compte que es tracta d'una regla general del nostre dret, fins i tot del nostre dret privat que, respecte de la constitució de les juntes generals d'accionistes de les societats mercantils, estableix la figura de la junta universal, que no requereix convocatòria formal prèvia.

En tot cas, és requisit indispensable que el primer punt de l'ordre del dia de les sessions extraordinàries i urgents consisteixi en la ratificació de la seva urgència, referida a tots els punts que integren l'ordre del dia, que si no és apreciada pel ple, totalment o parcialment, impedeix que continuï la celebració i obliga que la sessió així convocada sigui aixecada immediatament, en el primer cas, o a excloure el punt afectat per la manca de ratificació de la seva urgència, en el segon.

(1PUNT)

Pregunta 3. Règim urbanístic del sòl: classificació i qualificació. (5punts)

El règim urbanístic del sòl en el dret català dota de contingut legal i configura els drets i deures dels propietaris i està determinat per la classificació del sòl, la qualificació i la seva inclusió en sectors de planejament o polígons d'actuació urbanística.

Ve regulat en els articles 24 a 54 del TÍTOL SEGON del Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'urbanisme (TRLUC) i els articles 27 a 62 del seu Reglament (Decret 305/2006, de 18 de juliol).

Classificació del sòl:

La classificació del sòl és la tècnica de categorització del sòl segons el seu destí bàsic, a cadascun del qual se li assigna un règim urbanístic específic.

El dret català classifica el sòl en tres tipus:

Sòl urbà

El sòl urbà està compost per tots aquells terrenys que han estat sotmesos al procés d'integració al teixit urbà i disposen dels serveis urbanístics bàsics (xarxa viària, abastament d'aigua, sanejament i subministrament d'energia elèctrica).

També tenen la consideració de sòl urbà els terrenys que estan compresos en àrees consolidades per l'edificació al menys en dues terceres parts de la seva superfície edificable.

I finalment seran urbans aquells terrenys que mitjançant el procés d'execució urbanística arriben a assolir la condició de sòl urbà.

El sòl urbà pot ser consolidat, si els terrenys ja tenen la condició de solar, o bé els i manca només assenyalar alineacions i rasants i no consolidat quan no reuneix les condicions del sòl consolidat.

Ajuntament
d'Olesa de Montserrat

(1,5 PUNTS)

Sòl no urbanitzable

Bàsicament podríem dir que els sòls no urbanitzables, són aquells que el planejament exclou del procés d'urbanització, ja sigui per la necessitat de la seva protecció o per no considerar-los idonis per a la seva transformació en urbans.

(1 PUNT)

Sòl urbanitzable

Es consideren sòl urbanitzable aquells terrenys que el planejament urbanístic municipal consideri idonis i necessaris per garantir el creixement de la població i l'activitat econòmica. El sòl urbanitzable es pot distingir entre sòl urbanitzable delimitat i sòl urbanitzable no delimitat.

En el primer supòsit, el planejament general ja determina tots els paràmetres necessaris pel seu desenvolupament mitjançant un pla parcial.

En el cas del sòl urbanitzable no delimitat, el planejament deixa per una fase posterior la concreció dels criteris de desenvolupament, i aquest es realitza mitjançant un pla parcial de delimitació.

(1 PUNT)

Qualificació urbanística:

Mentre que la qualificació del sòl, seria aquella ordenació més específica respecte la classificació del sòl que ens defineix diferents categories en relació als usos, condicions de l'edificació, proteccions i drets i deures dels seus propietaris.

És l'assignació específica i concreta a cada tipus de sòl del seu règim jurídic i poden ser zones a la que s'atribueix un determinat aprofitament urbanístic apropiable pels seus propietaris i sistemes que són aquells terrenys que cedeixen al servei de la comunitat.

Sectors i polígons:

Perquè es pugui procedir a l'aplicació i concreció del règim urbanístic del sòl, tret de que vingui expressament establert en el planejament general, els terrenys s'han d'incloure en sectors de planejament urbanístic o polígons d'actuació urbanística.

En els sectors s'ha de desenvolupar tot el procés urbanístic complet, incloent el planejament, les gestió i l'execució de l'urbanització, mentre que en els polígons només és necessari la seva gestió i execució.

(1,5 PUNTS)

Pregunta 4. El procediment d'aprovació dels acords i les ordenances fiscals. (5 punts)

Consta de les fases següents:

- Acord provisional (1 Punt)
- Exposició al públic i reclamacions (1 Punt)
- Acord definitiu (1 Punt)

Ajuntament
d'Olesa de Montserrat

- Publicació (1 Punt)
- Entrada en vigor (1 Punt).

L'omissió d'aquests tràmits provoca la nul·litat dels acords adoptats.

El procediment de modificació d'ordenances consta de les mateixes fases que el d'aprovació, en la línia assenyalada pel Tribunal Suprem en la Sentència de 24 de febrer de 1999.

Respecte a les actuacions prèvies a la tramitació de les ordenances fiscals, destaquem:

- Sobre l'òrgan competent per iniciar el procediment, s'han d'entendre titulars de la facultat l'alcalde o alcaldessa del municipi o el president o presidenta de la diputació.
- El projecte d'ordenança ha d'anar acompanyat de la justificació de la seva oportunitat mitjançant informes, estudis o consultes. Tractant-se de municipis (i cabildos) subjectes al règim organitzatiu especial del títol X del LBRL (municipis de gran població), el projecte d'ordenança ha de ser aprovat primer per la junta de govern local (art. 127.1.a). L'informe de la Direcció General de Tributs, de 10 de gener de 2018, estableix l'obligatorietat del tràmit de consulta prèvia en els supòsits d'aprovació d'una ordenança fiscal, però es pot obviar aquest tràmit quan es tracta de la modificació d'una ordenança fiscal aprovada anteriorment.
- L'informe jurídic a càrrec del secretari o secretària és preceptiu, d'acord amb l'article 3.3 del Reial decret 128/2018, de 16 de març, pel qual es regula el règim jurídic dels funcionaris d'Administració local amb habilitació nacional.
- Els acords d'establiment de taxes (ja sigui per la utilització o l'aprofitament especial de béns de domini públic, ja sigui per finançar nous serveis), s'han d'adoptar en vista d'informes tecnicoeconòmics en els quals es posi de manifest el valor de mercat o la previsible cobertura del cost dels serveis. Aquest informe s'ha d'incorporar a l'expedient per adoptar l'acord corresponent.
- Un cop evacuats els informes de rigor, així com d'altres que s'hagin considerat convenients, s'ha de sotmetre a dictamen de la comissió informativa o òrgan equivalent (art. 20.1.c de la LBRL). La Sentència del Tribunal Suprem de 28 de febrer de 1996 estableix que la falta d'informe de la comissió informativa d'hisenda representa una infracció de les regles essencials per a la formació de la voluntat dels òrgans col·legiats, en aquest cas del ple, sancionada amb la nul·litat de ple dret.
- Un cop emplenats els tràmits assenyalats, s'ha de convocar sessió plenària per adoptar l'acord "provisional" d'aprovació, tant de la imposició com de l'ordenança corresponent.

Aprovació provisional

A l'aprovació provisional ha de seguir l'exposició al públic per un termini de 30 dies, com a mínim, perquè els interessats puguin examinar l'expedient i presentar-hi reclamacions.

L'òrgan competent per prendre aquest acord és el ple de la corporació local. N'hi ha prou amb el vot favorable de la proposta d'acord adoptat per majoria simple (més vots afirmatius que negatius sobre la proposta d'acord).

L'acord provisional no s'ha de publicar íntegrament, només s'ha de publicar la referència que el fet s'ha produït, i respecte al seu contingut es remet al tauler d'anuncis de l'ajuntament.

Ajuntament d'Olesa de Montserrat

Finalment, cal assenyalar que l'acord d'aprovació provisional és un acte de tràmit i no és susceptible d'impugnació mitjançant recurs contenciós administratiu, com assenyala el Tribunal Suprem en la Sentència de 25 de juny de 2015.

Exposició pública

El termini d'exposició pública ha de ser "com a mínim" de 30 dies, i recordem que l'article 30 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de procediment administratiu de les administracions públiques, estableix el dissabte com dia inhàbil.

L'anunci en qüestió ha d'indicar, com a mínim, el lloc d'exhibició de l'expedient i el termini per formular al·legacions. La Sentència del Tribunal Suprem d'1 d'abril de 1993 disposa que el principi de publicitat se satisfà amb la posada a disposició de l'expedient a qui vulgui conèixer-lo.

Amb vista a l'obligatorietat de dur a terme la publicació de l'acord provisional en un dels diaris de més difusió de la província o de la comunitat autònoma uniprovincial, en municipis de població superior a 10.000 habitants es tracta també d'un requisit essencial, com ha ressaltat la jurisprudència en la Sentència de 5 de desembre de 2002, en què el Tribunal Suprem disposa la nul·litat derivada de tal omissió. En aquesta mateixa línia, la Sentència més recent del Tribunal Suprem de 3 d'octubre de 2013 assenyala que els defectes formals en l'elaboració de les disposicions de caràcter general ha d'anar acompanyada d'una nul·litat de ple dret de la disposició.

El Tribunal Suprem en Sentència de 27 de juny de 2006 declara que les tres modalitats d'anunci que estableix el TRLRHL (tauler d'anuncis, BOP i, en els ajuntaments de població superior a 10.000 habitants, diari), es configuren com a garantia de l'efectivitat del principi de seguretat jurídica del contribuent. Sembla lògic, per tant, que les tres han de complir la seva finalitat, raó per la qual s'ha d'entendre que el termini d'exposició al públic s'ha de començar a computar a partir de la data en què va tenir lloc l'últim anunci.

En aquesta mateixa línia, es va pronunciar la Sentència del Tribunal Suprem de 3 d'octubre de 2013 i la Sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya de 18 de gener de 2016.

L'exposició al públic es considera un tràmit essencial i, com a tal, la seva omissió determina la nul·litat radical o de ple dret de la norma afectada (STS de 2 de març de 2002).

Aprovació definitiva

La Llei estableix dues situacions diferents:

A) Que hi hagi hagut reclamacions en el termini d'exposició pública. La corporació ha d'adoptar l'acord definitiu que sigui procedent que "resolgui les reclamacions que s'hagin presentat i aprovi la redacció definitiva de l'ordenança". Això significa que s'han de considerar totes les "reclamacions" dels interessats i que s'hi ha de donar resposta, sens perjudici que la consideració i la resolució pot ser comuna per a totes les al·legacions que plantegin qüestions substancialment iguals.

L'acord d'aprovació definitiva s'adopta amb els mateixos requisits assenyalats per al d'aprovació provisional.

Sobre la introducció de modificacions substancials i la necessitat o no de la nova exposició pública, cal assenyalar que ni l'article 17, ni un altre precepte del TRLHL es pronuncien

Ajuntament d'Olesa de Montserrat

sobre la qüestió. No obstant això, si hi intervenen modificacions substancials, seria procedent una nova exposició al públic; tot i que és una qüestió difícil determinar si la modificació és substancial o no, és a dir, si representa un canvi substancial en els criteris o les solucions inicialment considerades en l'ordenança o, per contra, són meres correccions, o no passen de constituir esmenes de defectes o modificacions concrets o puntuals, que potser no necessiten publicació.

B) Que no hi hagi hagut reclamacions en el termini d'exposició pública. En aquest cas, s'entén definitivament aprovat l'acord fins llavors provisional. Es produeix l'aprovació definitiva automàtica.

No s'ajusten a dret les denegacions tàcites de les reclamacions pel mecanisme de ratificar els acords provisionals. Tampoc no és admissible la correcció d'errors per modificar l'ordenança, tal com assenyala la Sentència del Tribunal Superior de Justícia de Galícia de 30 de novembre de 2001 o la Sentència del Tribunal Suprem de 19 de gener de 2001.

Publicació

L'eficàcia de les ordenances, com dels actes, depèn del fet que es coneguin, en aquest cas de la publicació.

Els acords definitius i les ordenances s'han de publicar únicament al BOP, no al tauler d'anuncis ni, si s'escau, en diaris no oficials, com és el cas dels acords provisionals.

La publicació no es limita a la indicació de l'adopció de l'acord definitiu, sinó que s'exigeix la publicació del text "íntegre" de l'ordenança (art. 17.4 del TRLRHL).

Vigència

Respecte a l'entrada en vigor, l'article 10 de la LGT opta pel sistema de la vacatio legis, i així es disposa que "Les normes tributàries entren en vigor als 20 dies naturals de la seva completa publicació en el butlletí oficial que correspongui si no s'hi disposa una altra cosa". Si les normes mateixes poden "disposar una altra cosa", segons la LGT, no hi ha cap problema que altres lleis ho disposin respecte a les ordenances fiscals, com en efecte resulta dels articles 106, 107 i 111 de la LBRL i de l'article 17 del TRLHL, normes específiques en matèria d'hisendes locals.

L'apartat quart de l'article 17 estableix que les ordenances fiscals entren en vigor quan se n'hagi dut a terme la publicació.

La Sentència del Tribunal Suprem d'1 de juliol de 1996 disposa que la publicació de l'ordenança al BOP és condició necessària per a la seva vigència.

L'incís primer de l'article 19.1 estableix que les ordenances fiscals "regeixen durant el termini, determinat o indefinit, establert en aquestes". En conseqüència, la pèrdua de vigència es produeix, bé pel transcurs del termini fixat o bé per derogació expressa, quan el termini en principi és indefinit o quan no s'hagi establert res sobre aquest tema.

La derogació ha de ser expressa, seguint els tràmits per a la seva aprovació, per aplicació del principi contrarius actus. En cap cas la derogació no és possible per desús o manca d'aplicació, perquè aniria contra el principi de seguretat jurídica i d'interdicció de l'arbitrarietat.

Ajuntament
d'Olesa de Montserrat

L'article 17, apartat cinquè, imposa l'obligació a les entitats locals d'expedir còpies de les ordenances fiscals publicades.

Les diputacions, els consells i cabildos insulars i altres entitats locals amb més de 20.000 habitants, han d'editar el text íntegre de les ordenances dins del primer quadrimestre de l'exercici econòmic corresponent. Amb l'aprovació de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, així com de la Llei 19/2014, del 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (catalana), és obligatori donar publicitat a les ordenances fiscals i publicar-les íntegrament al portal de transparència de cada administració.